

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. października 1896.

Treść: (Nr 186—190.) 186. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Zborowa do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych. — 187. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej ze szlakiem normalnym od Pragi (Smichowa) do Koszyrza, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 188. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872. — 189. Rozporządzenie, dotyczące się podwyższenia czesnego za obecność dla członków Sądu przemysłowego w Bielsku, wybranych ze stanu podejmujących się pracy. — 190. Rozporządzenie o przeistoczeniu Komisji podatkowej lokalnej w Opawie na Administrację podatkową.

186.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 29. sierpnia 1896,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Zborowa do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Zborów w Galicyi do 7. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej aż do końca 1900 roku.

Weltersheimb r. w.

Biliński r. w.

187.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 14. września 1896,

o nadaniu koncesyi na małą kolej ze szlakiem normalnym od Pragi (Smichowa) do Koszyrza, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894

(Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, nadało Mateuszowi Hlawaczkowi, przełożonemu gminy w Koszyrzu, na jego prośbę, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei ze szlakiem normalnym, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, od punktu, w którym ulica Kińskich i gościniec piłzeński w Smichowie pod Pragą przecinają się, z użyciem tego ostatniego gościńca, do Koszyrza pod następującemi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnienia od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłacania należności stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku państwa, któryby w przyszłości mocą ustaw został na ich miejsce zaprowadzony, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzeczoney.

§. 2.

Koncesjonaryusz obowiązany jest rozpocząć niezwłocznie budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej, skończyć najpóźniej w przeciągu pół roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową koleją oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesjonaryusz kaucyę w sumie dwa tysiące złotych a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesjonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesjonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz do tego powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wydaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Koncesjonaryusz obowiązany jest dozwalać podoficerom i żołnierzom służbę ordynansową pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją. Co do bliższych szczegółów w tym względzie, umówić się należy z właściwymi Władzami wojskowymi. Nadto koncesjonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i sludzy jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiódą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróżnym bezpłatnie.

§. 8.

Koncesjonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesjonaryusz żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcyją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez slugi zakładu kolejowego.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 11.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolej koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 12.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 13.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Guttenberg r. w.

188.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. października 1896, którem podaje się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą nowy Porządek

miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony.

Glanz r. w.

Dodatek trzydziesty drugi do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 82.

O postępowaniu z przedmiotami za niedokładne uznaniami.

Na miejsce dotychczasowej osnowy §. 82go Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, wprowadza się następującą:

Postępowanie z przedmiotami uznanymi za niedokładne.

Przedmioty, uznane przy tem sprawdzaniu za nie kwalifikujące się do ocechowania, należy stronom zwrócić z oznajmieniem powodu.

Wykonywanie robót, mających na celu sprostowanie lub oczyszczenie, nie jest urzędom miar i wag dozwolone; także stronom nie wolno robót tych skutecznie w obrębie lokalu urzędu miar i wag.

Wiedeń, dnia 20. sierpnia 1896.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

189.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. października 1896,

tyczące się podwyższenia czesnego za obecność dla członków Sądu przemysłowego w Bielsku wybranych ze stanu podejmujących się pracy.

Na zasadzie §. 21go ustawy z dnia 14. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 63), Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem handlu uznaje za stosowne czesne za obecność dla członków Sądu przemysłowego w Bielsku, wybranych ze stanu podejmujących się pracy, rozporządzeniem z dnia 14. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 12) w kwocie 60 c. za pół a 30 c. za ćwierć dnia ustanowione, podwyższyć na 1 zł. za pół a 50 c. za ćwierć dnia.

Gleispach r. w.

190.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. października 1896,****o przeistoczeniu Komisji podatkowej lokalnej w Opawie na Administrację podatkową.**

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 18. lipca 1896, przeistacza się Komisję podatkową

lokalną w Opawie do załatwiania spraw służby podatków stałych ustanowioną, na Administrację podatkową.

Urzędowanie Administracji podatkowej rozpocznie się od dnia 1. listopada 1896. Administracja podatkowa nowo ustanowiona będzie miała ten sam zakres działania i okrąg urzędowy, tudzież tę samą siedzibę, co Komisya podatkowa lokalna, która dotychczas istniała.

Biliński r. w.

Sprostowanie.

W LII. części niniejszego wydania Dziennika ustaw państwa z r. b. strona 465, rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 2. lipca 1896 o zniesieniu udziałów imaczy wykrywających przestępstwa defraudacyjne, oznaczone być powinno w nagłówku liczbą bieżącą **134** a nie 107 jak przez omyłkę wydrukowano.